

«Sant Josepmaria va passar per la guerra sense faltar a la caritat»

Entrevista a Jordi Miralbell, autor de «Días de espera en guerra», publicada a Catalunya Cristiana el 22 d'octubre de 2017.

22/10/2017

A finals del 1937 sant Josepmaria Escrivà de Balaguer va passar clandestinament a Andorra i França, a través del Pirineu, i va tornar a

Espanya per l'anomenada «zona nacional». Jordi Miralbell, després d'una intensa recerca a partir dels testimonis de les persones que van fugir amb el fundador de l'Opus Dei, recull a Días de espera en guerra (Editorial Palabra) els 40 dies que sant Josepmaria va passar a Barcelona entre octubre i novembre del 1937.

Quin sant Josepmaria hi descobrim?

És un moment de dubtes i de patiment. És el patiment de no saber què li està demanant Déu. És una faceta molt humana, d'algú molt real, que pateix de debò. D'altra banda, se'ns mostra com una persona amb guspira, divertida. Una faceta molt important que descobrim és que ell està per damunt de la guerra. Són moments de molta tensió i ell mai no entra en el tema polític, mai no se li veu un sentiment de rancúnia per

ningú. Mai no manifesta les seves idees polítiques, si bé segur que les tenia, però mai no les hem conegut. Quan al seu voltant celebren les victòries dels nacionals, ell mai no hi participa. No està per la guerra, ell és un capellà que està per l'Església, amb la missió de l'Opus Dei. És un gran amant de la llibertat i de la convivència. És molt sacerdotal: amb els braços oberts a tothom, vetllant per les ànimes. Primerament, ell és sacerdot i si algú el necessita, ell hi va a confessar, a dir missa...

Vostè no pensava escriure un llibre...

Doncs no, però em vaig trobar amb uns relats interessantíssims dels que havien acompanyat sant Josepmaria, amb una riquesa tan gran de les coses que havien passat a Barcelona que em vaig adonar que s'havia de publicar. I van començar a sorgir preguntes: com es contacta amb la

xarxa clandestina, per què van a Andorra, per què passen aquestes vuit persones i no d'altres...

Ha trobat històries boniques?

Molt boniques! Com la xarxa clandestina que ajudava a passar gent. Hi havia gent bona que ajudava a salvar capellans, però també hi havia la part dels contrabandistes que sabien com passar a l'alta banda, als quals calia pagar i amb els quals es vivia un risc molt alt. En aquesta època a Barcelona hi havia molta gent santa, una Església clandestina santa. Pensem en Pere Tarrés, en els fejecistes... no és un llibre per donar lliçons a ningú, només pretén recollir els relats d'una persona que és santa. També intento retre un homenatge al cardenal Vidal i Barraquer, a qui admirava profundament sant Josepmaria.

Com el van marcar aquests 40 dies a Barcelona?

Jo vaig conèixer personalment sant Josepmaria i recordo que l'any 1971 em va dir: «A Barcelona hi haurà molt de fruit perquè s'ha patit molt.» Jo crec que ell va experimentar que la seva missió era superior a les seves forces i que necessitava pregària i penitència, i que allí on n'hi hagués, hi hauria fruit. Ell estimava molt Barcelona.

És un llibre només per a l'òrbita de l'Opus Dei?

És cert que és un llibre escrit des del meu gran afecte per sant Josepmaria, però és el primer llibre que tracta tan en detall aquests 40 dies a Barcelona. És una feina feta amb records de persones que van viure els fets, des de dintre, a partir de persones que estimaven sant Josepmaria, que el van acompanyar... però és un relat d'una Barcelona molt concreta, de la situació eclesiàstica i que transmet l'ambient asfixiant d'aquells dies, es

pot veure com funcionaven les xarxes clandestines i com era la Barcelona d'octubre-novembre del 1937.

Quin pòsit li agradaria que deixés *Días de espera en guerra* en el lector?

Que les persones d'Església són molt humanes i normals. Sant Josepmaria és un home de pau. L'Església ha d'estar oberta a les persones, sense fer distincions, sense anar només «als seus». Es pot ser amic de tothom i estimar tothom, encara que es tinguin idees molt contràries. Es pot tenir disparitat completa d'idees i ser molt amics, també en el nostre moment actual. És el paper que li toca a l'Església. Sant Josepmaria té clar que l'Església ha d'estar per damunt de la guerra i estimar tothom per damunt de les disparitats ideològiques, que tothom té un fons bo. Aquest és el missatge que

m'agradaria que quedés. Sant Josepma-ria va passar per la guerra sense faltar a la caritat. Ell deia que, amb la gràcia de Déu, estaria disposat a donar la vida per respectar la llibertat de la consciència d'una persona que no pensés com ell. És el que experimenta en aquests dies de guerra.

Catalunya Cristiana

Rosa María Jané Chueca

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/sant-
josepmaria-va-passar-per-la-guerra-
sense-faltar-a-la-caritat/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/sant-josepmaria-va-passar-per-la-guerra-sense-faltar-a-la-caritat/) (08/08/2025)